

عنوان مقاله:

خصوصیات سازه ای مسکن روستایی و میزان مقاومت آنها در مواجهه با سیل (مورد مطالعه: شهرستان درگز)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا کمالی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی گرایش کالبدی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران،
مریم قاسمی - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه فردوسی مشهد، خراسان رضوی، ایران،
خدیجه بوذرجمهری - دانشیار گروه جغرافیا، دانشگاه فردوسی مشهد، خراسان رضوی، ایران

خلاصه مقاله:

واحدهای مسکونی روستایی در کشور ضمن برخورداری از ارزش های معماری، الگوهای بصری و زیبایی شناختی، انطباق با محیط طبیعی، هماهنگی با عملکرد زیستی و معیشتی، استفاده از مصالح محلی و دانش بومی و ... که به آن هویت خاصی می دهد دارای کاستی هایی چون آسیب پذیری در برابر سوانح طبیعی، به دلیل ضعف سازه ای نیز می باشند. لذا هدف پژوهش حاضر بررسی خصوصیات سازه ای مسکن روستایی و میزان مقاومت آن ها در مواجهه با سیل است. روش تحقیق توصیفی تحلیلی است. در این مطالعه ۹ روستای شهرستان که بیشتر از سایر روستاها تحت تاثیر سیل بوده است مورد بررسی قرار گرفت. به کمک فرمول کوکران حجم نمونه ۲۲۵ مسکن تعیین شد که به کمک سرپرستان خانوار ساکن در مسکن پرسشنامه محقق یافته تکمیل شد. براساس یافته های تحقیق ۵۰.۵ درصد مسکن روستایی در روستاهای مورد بررسی نوساز، ۳.۶ درصد در حال ساخت، ۳۷.۲ درصد مرمتی و ۸.۸ درصد مخروبه است. از نظر اسکلت بندی ساختمان ۵۸.۷٪ فلزی، ۳۰.۷٪ تمام چوب و ۹.۸٪ با آهن و طاق و تنها ۰.۹٪ بتن مسلح یا بتن آرمه می باشد. از مجموع مسکن مورد بررسی ۱۳۴ مسکن دارای سازه بادوام (عمدتا فلزی)، ۲۲ مسکن دارای سازه نیمه بادوام (عمدتا آجر) و ۶۹ سازه بی دوام (عمدتا خشت و گل) می باشد. میزان تخریب مسکن تحت تاثیر سیل نسبتا بالا است به طوری که تنها در سیل سال ۱۳۹۸ در مجموع ۹ روستای مورد بررسی تعداد ۳۲ مسکن به طور کامل تخریب شده و ۱۰۲ مسکن نیاز به تعمیر داشته اند.

کلمات کلیدی:

سیل، مقاومت سازه، مسکن روستایی، درگز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1427101>

